

ПРЕДГОВОР КЪМ ИТАЛИАНСКОТО ИЗДАНИЕ

Ф. К. Честъртън, познат със своя английски хумор, написа, че мястото на вярващите в съвременния свят няма да бъде заето от атеистите, а от „лековерните“. Като че ли статистиката за броя на лицата, които се улавят на въдицата на обявите на гадатели потвърждава неговото мнение.

Потъването на християнския усет към живота в мрак върви ръка за ръка със замъгляването на разума и нахлуването на все по-перверзно изопачаване на религиозността.

Противопоставена на така нареченото ново езичество, самата Църква и в момента се е изправила в защита на разума и трябва да се бори срещу злоупотребата с вярата, за да отхвърли връщането на ирационализма, и срещу инстинктивните страсти, които се разпространяват под формата на суеверия и магьоснически практики.

Човек преди всичко трябва да проявява смиреност и смелост, за да си служи със собствения си разум. Когато християнството се разпространявало в античния свят, нашите прадеди схванали това като победа на интелигентността и откровение на присъствието на Исус Христос, който съживява в човека нуждата за истина. Побеждавайки всеки страх, то се потвърждава като придобит опит в освобождаването от фаталността и греха, както и като всекидневна възможност за път към спасението през драматичните обстоятелства на човешкото съществуване.

Пред проблемите, с които се сблъсква човек,

християнството се изправя с истинското и освобождаващо присъствие на Христос и посреща реалността. „Ще познаете истината и истината ще ви направи свободни“¹. Любовта към разумността, която е присъща на християнството, става разцвет на любовта и подкрепя за онези, които живеят в затруднения.

„Когато човек е белязан от драмата на насилието, самотата и малоценността, единственият отговор, който може да го удовлетвори идва от срещата му с Онзи, който е източник на неговото съществуване и неговите действия. Пътят е Христос. Той е Пътят, Истината и Животът. Откриването на този път обикновено става благодарение разглеждането на другите хора“ (Йоан-Павел II).

Монс. ЧЕЗАРЕ БОНИЧЕЛИ,
ЕПИСКОП НА ПАРМА

1 Йоан, 8,32 (Бел. прев.)